

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

27. marec 2022

NEDELJA	4. POSTNA - prehod na poletni čas
27.03.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Jureta Gjuras, obl. 10.00 za vse Svetelove, obl., in Franca Dimec
Ponedeljek	Proterij
28.03.	19.00 za +Franca Arnšek
Torek	Lea
29.03.	19.00 za +Moniko Drev
Sreda	Janez Klimak
30.03.	19.00 za zdravje v družini
Četrtek	Gvido
31.03.	8.00 na Pernovem za +Blanko Ocvirk
Petek	- prvi petek
01.04.	19.00 za rajne starše Kresnik - po maši križev pot
Sobota	- prva sobota
02.04.	8.00 za +Jožefo in Pepija Verdel, obl.
NEDELJA	5. POSTNA – TIHA
03.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Jožeta, Ano, Antona in Berto Veber, obl. 10.00 za +Marijo Toplak, obl.

4. POSTNA NEDELJA

EVANGELIJ

Izgubljeni sin se vrne k očetu

Iz svetega evangelija po Luku

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹ In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; priteklo je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: ›Kaj pa to pomeni?‹ Ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.‹ Razjézil se je in ni hôtél vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovóril: ›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.‹ On pa je rekel: ›Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.‹«

Lk 15, 1–3. 11–32

KDO JE OČETU BOLJ PRI SRCU?

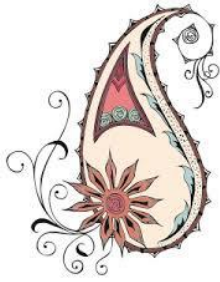

Zgodba izgubljenega sina, enega izmed milijonov, kar nas je na tej naši zemlji, je v vseh tej zgodovini krščanstva dajala novo upanje mnogim, ki niso bili nič slabši kot mi. Že Jezusovi poslušalci, ki so imeli ušesa svojega srca odprta za nauk Božjega usmiljenja, so zgodbo pravilno razumeli. V očetu, ki izgubljenega sina sprejme s solzami veselja, so spoznali nebeškega Očeta, Boga, o katerem je že v Stari zavezi zapisano: »Usmiljenja hočem in ne daritve ... Nočem smrti grešnika, ampak da se spreobrne in živi.« V izgubljenem sinu pa so prepoznali sami sebe. To so brž odkrili srečni cestnarji in grešniki, ki so bili srcu Božjega Zdravnika tako blizu prav zaradi svoje revščine in bolehnosti. Niso pa mogli tega dojeti farizeji in pismouki, ki so se tako samovšečno imeli za pravične, dobre in poštene. Bili so prepričani, da Božjega usmiljenja in odpuščanja ne potrebujejo, saj natanko izpolnjujejo vse Božje zapovedi. Te je Božji učitelj upodobil v starejšem sinu, ki je bil jezen zaradi očetove dobrote, izkazane mlajšemu bratu – klatežu!

Tudi danes hodijo po svetu izgubljeni sinovi: med njimi sem jaz, si ti, smo kar vsi po vrsti. Po tem svetu pa hodijo tudi »starejši« sinovi – in tudi med njimi se bomo našli! To so tisti, ki z lahkoto obsojajo »grešnike« in nimajo zanje besedice razumevanja. Ponavadi so to zelo pobožni ljudje, kakor so bili v Jezusovem času farizeji in pismouki, manjka pa jim glavno: ljubezen, ki se kaže v razumevanju sočloveka in prizanesljivosti do njegovih napak. Tako imenovani pravični kristjani radi nastopajo v vlogi javnih tožilcev. Boga žalimo, če na grešnike kličemo njegovo kazen, ne molimo pa za njihovo spreobrnjenje.

In kateri sin je Očetu bolj pri srcu? Gotovo mu je ljubši človek s skesanim srcem kot pa tisti, ki je v svoji pravičnosti ozkosrčen. Vsi smo poklicani, da se po svojih najboljših močeh trudimo biti odprti in odpuščati; le tako bo dobri Oče tudi nas radostno sprejel v svoj objem.

Po: S. Čuk, Misli srca

Včeraj je skupina prostovoljcev pokrivala cerkveno hišo, ki ji pravimo »**kaplanija**«, ker je nekoč v njej prebival kaplan (župnikov pomočnik). Vsi ste lahko videli, v kako slabem stanju je bila streha. Tako je zdaj cela hiša rešena propada.

Delo na strehi se je začelo v četrtek, 10. marca. V kratkem bo končano in prav se mi zdi, da že zdaj v imenu vse župnije izrečem iskreno zahvalo vsem, ki so vložili veliko svojega truda, da smo tako daleč.

Vse te dneve so v večjih in manjših skupinah prihajali in delali na strehi in okoli hiše. Pomagali so s prevozi in stroji, da so spravili opeko do hiše in na streho. Ne samo, da so ure in ure dela opravili zastonj, sami so tudi skrbeli za hrano in pijačo, oziroma so jim to nekateri pripeljali.

Vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali pri tem, velika zahvala v imenu župnije, saj je to bil njihov dar za župnijo.

Vsak seveda ne more pomagati na tak način, četudi bi želel. Bo pa še kar precej stroškov, da bo hiša urejena tudi v notranjosti in primerna za bivanje, če bi jo kdaj želeli dati v najem. Zato se še zelo priporočamo za prispevke v denarju. Svoj dar lahko prinesete osebno ali pa nakažete na račun župnije:

Župnija Galicija, Galicija 2, 3310 Žalec, TRR SI56 0483 5000 3309 697.

Hvala že vnaprej tudi za takšno pomoč.

* V ponedeljek, 4. aprila, bo po dolgem času seja članov Župnijskega pastoralnega sveta – po večerni maši (ob 19.30) v župnišču.

* Oljčne vejice za cvetno nedeljo boste lahko dobili nedeljo prej v cerkvi. Prostovoljni dar ob vejicah bo namenjen salezijancem v Celju, ki vsako leto vejice priskrbijo. Letos bodo s tem pomagali sirotam v Ukrajini.